

Bonus de la viață

Gabriel Stănciulescu

Bonus de la viață

Cutreieram prin vise în vremuri de povară,
Încercam să vindec răni, adânc sădite în gând,
Bucuriile răsăreau ca o floare rară,
Și am așteptat răspunsul, ce n-a venit nicicând.

Mă sfătuiam cu viața și câte-o suferință,
Adesea primeam încurajări și-o mână să nu cad,
M-am ancorat profund cu sufletu' în credință
Și am avut puterea să învăț să nu decad.

Am urcat familia ceva mai sus, la adăpost,
M-am străduit continuu, cât am putut mai bine,
Am pus în gestul meu curaj nebun, și-un pic de rost,
Și m-am gândit că după azi... mai este un mâine.

De la viața ursită am luat ce mi-a fost dat,
Am așteptat cuminte, și speranță, vremea mea,
Din când în când mai ceream destinului un sfat,
Dar nu mi-a spus, pășesc pe-o cale bună, ori nu pre...

Destule încercări să îmi ajungă o viață,
Des am luat în piept momente încrâncenate,
Doar uneori a fost frumos, subțire ca o ață,
Și mi-am hrănit, în taină, speranțele în rate.

Să ai la timp răbdare, te ajută Dumnezeu,
Chiar de-ți dorești ceva mai mult la tinerețe...
Ascultă îndemnul, când va decide Tatăl tău,
Căci viața noastră-i lungă, mai e și batrânețe.

Simt azi recunoștiință pentru tot ce am primit,
Spiritul mă încurajează, susținut de tonus,
Să îmi mai doresc ceva, în plus, pân' la sfârșit,
Să-mi mai doresc o viață, sau poate doar... un bonus.

Autor: Gabriel Stănciulescu